

Ἡ ἀρχὴ μου εἶναι νὰ μὴν ἔχω κάμμεταν ἀρχὴν.

ΔΙΑΡΚΕΣ

Ο ΙΩΑΝΝΗΣ ΒΕΡΒΕΡΗΣ

εἶναι ὁ μόνος συντάκτης τοῦ ΠΑΛΛΗΝΘΡΩΠΟΥ καὶ εἰς αὐτὸν πρέπει νὰ στέλνονται οὐλα τὰ γράμματα τῶν ἐπιστολῶν.

Συνδρομὴ γιὰ τὴν Ελλάδα 12 δρ. καὶ γιὰ τοὺς ὄξω ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων 15 δρ. προπληρωτέαις. Κάθε παράπονο κάθε πολίτου τυπώνεται τῆς δωρεᾶς μόνον ἢ γνωστοποιήσεις πληρώνουν 50 λεπτὰ τὴν ἀράδα γιὰ τὴν κάθε φορά.

Ἀθήναι, 1 Ἰουλίου 1883

Ἄριθ. 140+138+103

Αὐτὴ

Ἡ ἐποχὴ ποὺ περνοῦμε τώρα, λέγεται ἐποχὴ τῶν κυνικῶν καυμάτων, ἤγουν ἐποχὴ ποὺ λυσσάζουν καὶ σκάζουν τὰ σκυλιά, καὶ ἐπειδὴ ἡ λύσσα εἶναι κολλητικὴ, φαίνεται πῶς μαντρόσκυλο θὰ δάγκασε κανένα βουλευτὴ μας, καὶ ἴσως τὸν Χοῖδᾶ, καὶ λύσσαξαν ὅλοι.

Οἱ μάγκες τοῦ δρόμου ἔχουν πιδ ντροπὴ ἀπάνω τους ὅταν τσακόνωντε καὶ βρίζωντε, ἔχουν πάντοτε μιὰ μικρὴ διάκρισι ἀπάνω τους, ὅτι τοὺς ἀκούει ὁ κόσμος, ἀλλὰ στὴ βουλὴ οἱ βουλευτὰί μας μόνον ποὺ δὲν ξεβρακώθηκαν νὰ μᾶς παραστήσουν ἔτσι γυμνοὶ τὸν Περικλῆ καὶ Φασουλέτο.

Ὅταν βρίζονται τὰ μικρὰ παιδιὰ, ἢ μανάδες τους τὰ λέν γιὰ φοβέρα πῶς θὰ τοὺς κόψουν τὴ γλώσσα μὲ τὸ ψαλλίδι, στὴ βουλὴ ὅμως δὲν πρέπει πλέον νὰ κόψῃ τινὰς τὴ γλώσσα μερικῶν βουλευτῶν μὲ τὸ ψαλλίδι, ἀλλὰ νὰ τοὺς τὴν ξεριζώσῃ μὲ τανάλια τοῦ πεταλωτοῦ σύρριζα.

* *

Λέγει μιὰ ἀρχαία παροιμία πῶς ὁ λαὸς ἀγαπᾶ πάντοτε νὰ κἀν ὅ,τι βλέπει καὶ ἀκούει νὰ κἀνουν οἱ ἀρχόντες του.

Ἄν λοιπὸν θελήσωμε νὰ λάβωμε παράδειγμα ἀπὸ τὰ λόγια καὶ τὴν διαγωγὴ τῶν βουλευτῶν μας καὶ μάλιστα τοῦ παλῆου πρωθυπουργοῦ, ἤγουν τοῦ ξεπεσμένου μεγαλείου, τοῦ Τρικούπη, πρέπει πλέον νὰ καταργήσωμε κάθε ντροπὴ ἀπάνω στοὺς λόγους καὶ νὰ γίνωμε οἱ πλέον ἀρχιδόστ... ἀχρεϊόστομοι θέλαμε νὰ ποῦμε τοῦ κόσμου.

* *

Ὅταν πῆσῃ κανεὶς ἀπὸ τὴν ἐξουσία εἶναι φυσικὸ νὰ λυπᾶται καὶ νὰ πνῆ πῦρ καὶ σίδερο ἐναντίον τοῦ ἐχθροῦ του πᾶν τὸν ἔριξε ἀπὸ τὸ προσωρινὸ μεγαλεῖό του, ἀλλὰ ποτὲ δὲν καταδέχεται νὰ ρίχνῃ καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια του καὶ νὰ καταντᾶ ἀνθρωπὸς τοῦ δρόμου σκουπιδιέρης, λαζαρώνας φαυλοπιφαιλόγλωστος.

Ἐτσι κατάντησε καὶ ὁ Τρικούπης, αὐτὸς τὸ ξεπεσμένο μεγαλεῖο ὁ ὁποῖος ξεχάσας τὸ ἀρχαῖο ρητὸ ποὺ λέει, = προσπάθη νὰ κρατᾶς τὴ γλώσσά σου σὲ ὅλα = ἔβρισε προχτὲς τὸν Δεληγιάννη στὴ βουλὴ σὰν τραμποῦκος ἀπακυρηγμένος τοῦ ψυριοῦ.

Καὶ ναὶ μὲν ξέραμε ὡς τώρα ὅτι ὁ Τρικούπης εἶναι ὁ ὑβριστικώτερος ἀπὸ τοὺς πολιτικούς μας, ἀλλὰ ποτὲ κανένας μας δὲν ἔλπιζε, ὅτι θὰ σαινότανε καὶ τόσο χαμερπῆς, ὥστε νὰ ξεγύσῃ τὴν ἄνοιαν καὶ τὴν ἄνοιαν τοῦ στόματός του καὶ νὰ τὸν ποὺ βρισκότανε, ὥστε νὰ πόρτα καὶ τὴν ἀχρεία γλώσσά του σὰν τὸ παπούτσι.

Λέτε καὶ ἐλύσσαξε. Ἀλλὰ γιὰ τὸ θεὸ, ἂν εἶς κύριοι ὄχι πλέον πατέρες τῆς πατρίδος ἀλλὰ μητραλυῖαι, βρίζετε σὰν γομάρια στὴ βουλὴ τί παράδειγμα μᾶς δίνετε καὶ τί περιμένετε ἀπὸ μᾶς τὸν χαμᾶλη Λαὸ;

* *

Μ' ὅλα ταῦτα τέτοια γαιδούρια ποὺ εἶστε τέτοια καὶ κἀνετε, καὶ γὰρ ἐκ στόματος γαδάρων ἐξελεύσεται γκά.

Βρὲ σεις, ἂν δὲν ντρεπόσαστε πλέον τὸν κόσμον, δὲν ντρεπόσαστε κἀν τοὺς ἰδίους ἑαυτοὺς σας.

Βουλὴ τοῦ ἔθνους ἢ βουλὴ γαιδάρων εἶστε, βουλὴ τῆς πατρίδος ἢ βουλὴ ὑβριστῶν εἶστε, βουλὴ τοῦ Λαοῦ εἶστε ἢ μπόγιδες τοῦ Λαοῦ.

Στὰ μικρὰ παιδιὰ ὅταν βρίζουν καὶ ἀχρειολογοῦν φτύνουν μέσα στοὺς στόμα τους, στοὺς δικὸς σας ὅμως στόμα ἐπειδὴ εἶστε ἄνδρες πλέον μὲ γένεια καὶ μὲ μουστάκια πρέπει νὰ χ... κἀνεὶς μέσα καὶ ἐν ἡμέρᾳ διορροίας ἀρχίζοντες ἀπὸ τὸ στόμα τοῦ Τρικούπη καὶ τελειόνοντες στοῦ Χοῖδᾶ.

Καὶ σὰς ἔχομε πάρολι.

ΕΠΙΣΤΟΛΩΝ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Ἀπὸ τὴ Νέα Αὐριελί

τῆς Ἀμερικῆς ὁ Δημοσθένης Γαλάνης μᾶς παραπονεῖται, ὅτι ἐνῶ ἐδούλεψε 3 χρόνια στὴ Σπάρτη στοῦ Ἀθανασίου Κωτσόπουλου πεντάρρα δὲν τοῦ ἔδωκε καὶ ἄς μὴ νομίζῃ πῶς θὰ τοῦ φάρ ἔτσι ἄδικο τοὺς κόπους του, καὶ τοῦ στέλνει καὶ μιὰ κλοτσά ἐπὶ τοῦ παρόν μὲ τὸ τηλέφωνο, ἢ ὅποια ὡς ποῦ νὰ φθάσῃ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ θὰ ἦναι ξεθιμασμένη καὶ ἔτσι πᾶσι ἄδικο ὁ κόπος ποὺ τὴν ἔστειλε.

λεις μάλιστα και την γενεά των ευγενικῶν αὐτῶν ζῶων, σάν ζῶον ποῦ εἶσαι και φαίνεσαι.

Ἄπο τὴν Πόλι

οἱ διανομεῖς οἱ Ἕλληνες ποῦ εἶναι στό γαλλικό ταχυδρομεῖο γράφουν και παραπονοῦνται πῶς τοὺς ἀδικήσαμε γράψαντες, ὅτι τάχα δὲν δίνουσι τὰ γράμματα ἀν δὲν πάρουν γιὰ τὸ ποδοκόπι τους κἀνένα γρόσι.

Ἴδου τί συμβαίνει. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὅλοι χωρὶς μισθὸ και ὄλα ὄλα τὰ κέρδη των και τὰ καζάντια εἶναι, ὅτι τοὺς δόσουν ἐκεῖνοι ποῦ τοὺς πᾶν τὰ γράμματά των, διότι βέβαια δὲν μποροῦν νὰ ἐργάζωνται γιὰ τὴν ψυχὴ τῆς μάνας των, εἶναι δὲ ὅλοι τίμιοι οἰκογενειάρχιδες και ἔχουν κοντὰ δέκα χρόνια στὴν ὑπηρεσία και κἀνένα παράπονο δὲν ἀκούστηκε ἐναντίον τους ποτὲ ὥστε νὰ τοὺς ἀδικήσωμε.

Ἔχουν δίκαιο ἀφοῦ εἶναι ἔτσι και φταίει ἐκεῖνος ὁ μασκαρᾶς ποῦ μᾶς ἔγραψε, και γράψαμε ὅσα τοὺς γράψαμε και γιὰ αὐτὸ τὰ ξεγράφομε και θεωροῦνται σάν νὰ μὴν ἐγράφηκαν και ἄς προσποιηθοῦν ἐκεῖνοι ὅτι δὲν τὰ διάβασαν.

Πάει κι' αὐτό.

Ἄπο τὴν Ἀνδρέτσινα

Σ' αὐτὴ τὴν πολιτεία πάλι εἶναι και βρίσκεται ἡ χῆρα Κωνσταντινιά, (πάλι γυναικοκαυγάδες ἔχομε), αὐτὴ λοιπὸν ἐσχότωσε, (στό ξύλο βέβαια) τὴ γερόντισσα Παναγιώτενα και τῆς εὐγανε και μιὰ πλεξίδα στὰ χέρια, γιὰ τὴν εἶπε ἕνα λόγο. Τὸ λοιπὸν πρέπει νὰ συμμαζευτῆ κι' αὐτὴ και νὰ μὴ κἀνὴ τὸ παλλικάρη, γιὰ τὴν θὰ μαζευτοῦν ἢ ἄλλαις ποῦ βρίζει και θὰ τῆς βγάλουν και τῆς δυὸ πλεξούδες. Πολὺ καλά, ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, ἄς φαγοθοῦν.

Ὁ ἀχρεῖστομος τῆς Βουλῆς ποῦ νομίζει πῶς κᾶτι εἶναι.

Μᾶς

κάνουν παράπονα και μᾶς παραπονοῦνται οἱ μαθηταὶ τοῦ γυμνασίου τοῦ Περατῆ ἐναντίον των καθηγητῶν των, ὅτι τάχα ἀδίκησαν πολλοὺς ἀπ' αὐτούς.

Τώρα ἀν θελήσωμε νὰ γράψωμε ὅσα μᾶς γράφουν και μᾶς γυρέψουν οἱ καθηγηταὶ πγοὶ τὰ ἔγραψαν και τοὺς ποῦμε τὰ ὀνόματά τους, τότε δὲν ξέρομε και μεῖς ποῦ θὰ πᾶν νὰ σταθοῦν οἱ κύριοι ἀδικημένοι μαθηταὶ, ὥστε γιὰ τὸ καλὸ τους και και γιὰ τὴν μέλλουσα σωτηρία τους δὲν γράφομε τίποτα, ἀλλοιώτικα εἶναι πλέον ἀποδειγμένο, ὅτι ὅσοι τρῶν τὴ μπατάγια στῆς ἐξετάσεις θεωροῦν πάντα τὸν ἑαυτὸ τους ἀδικημένο, χωρὶς νὰ ξέρουν ὅτι ἀδίκησαν αὐτοὶ οἱ ἴδιοι τοὺς ἑαυτοὺς των με τὴν ἀμέλεια τους και ὄχι ἄλλα.

Στῆ

συνοικία τῆς Νεάπολις ὁ Πανταζῆς Ὑδραῖος μεθᾶ και φορτῶνεται τοῦ κόσμου κᾶθε μέρα. Τότε λοιπὸν ἄς βάζῃ νερὸ στό κρασί, ἔπειτα σεῖς ποῦ παραπονεῖστε ὅταν τὸν βλέπετε και εἶναι κουροῦνα μὴ τὸν πλησιάζετε νὰ μὴ σᾶς φορτόνεται και ξεφορτοθῆτέ μας.

Βουλή. — Ἀχρεῖστομο δὲν θέλω οὔτε νὰ σὲ βλέπω πλέον στὰ μάτια μου.

Ἐνας

γυμνασιάρχης ἐνοῦς γυμνασίου τῆς Ἀθήνας ὑποσχέθηκε εἰς τὸ παιδί ἐνοῦς τσαγκάρη νὰ τὸν προβιάσῃ, ἀν τοῦ κἀνὴ δυὸ ζευγάρια παπούτσια ὁ πατέρας του, γιὰ νὰ ἔχῃ νὰ τὰ μεταλλάξῃ. Προνοητικὸς ἄνθρωπος και εὐκολόβολος στοὺς προβιάσεις ἀφοῦ τοὺς κάνει και παπουτσομένους.

Ἐκεῖ

στό Μεντρέςε μιὰ Ἀμαλία χαλᾶ τὴ γειτονεῖα με κᾶτι παληογυναῖκες ποῦ μαζεύει στό σπίτι της, και πέρνουν κακὸ παράδειγμα τῆς γειτονεῖας τὰ κορίτσια, και νὰ τὴν συμμαζέψῃ ἢ ἀστρονομία, πράγμα ποῦ δὲν μπορεῖ νὰ τὸ κἀνὴ, διότι δὲν εἶναι τῆς δικαιοδοσίας της, τὸ εἶπαμε μάλιστα και τοῦ διευθυντῆ και μᾶς εἶπε πῶς δὲν θὰ καταντήσῃ νὰ γίνῃ και δραγάτης στῆς ἐνοχλητικαῖς γυναῖκες τῆς κᾶθε γειτονεῖας και λάσπη στὰ παράπονά σας.

Ὁ

ἐπὶ τοῦ κρασοῦ ὑπάλληλος τοῦ παντοπόλη κ. Ριζοπούλου Πάνος Κωλοφωτιᾶς ἔλαβε χτὲς μιὰ λίρα ἀντὶς γιὰ πεντάρη ἀπὸ ἕνα ἐργατικό. Μόλις τὴν εἶδε τὴν παρουσίασε στὸν καταστηματάρχη ἐνώπιον τόσο κόσμου, ὁ ὁποῖος τὴν παράδωσε στὸν χάσκοντα ἐργάτη.

Νὰ παιδί, νὰ μάλαμα. Εὐγε Πάνε εὐγε χρυσὸ παιδί, και νὰ μὴ μοῦ δίνῃς βιδάνιο οὔτε και ὅταν ἡ ὀκάδες εἶναι πλημμύρα.

Δύο

Ἴταλοι ποῦ εἶναι φυλακισμένοι στοῦ Γενηματᾶ παραπονοῦνται πῶς ὁ ἐδῶ δεσπότης των, ἐνῶ τὴ Λαμπρῆ ἔδωσε στοὺς ἄλλους φυλακωμένους ἀπὸ ἕνα τάλληρο, αὐτοὺς δὲν τοὺς θυμήθηκε και τὸ θυμήθηκαν ἀπὸ τὴν Λαμπρῆ νὰ τοῦ τὸ θυμήσουν τώρα μήπως και τοὺς θυμηθῇ. Δὲν βαριέστε. Σώθησαν.

Πτυχιούχος τοῦ διδασκαλείου ἄριστος νέος ἐκ καλῆς οἰκογενείας και με πλήρη συστατικά ζητεῖ παραδόσεις ἐπὶ μετρία ἀμοιβῆ και ὡς οἰκοδιδάσκαλος. Πληροφοραὶ εἰς τὸ Πρακτορεῖον των Ἐφημερίδων.